

לקראת שבת

ע"י מרכז חב"ד לדוברי עברית – הרב ישראל לנדא / Tel: (905)709-7770 / Fax: (905)709-7917

עוצמה של מנהיגות

מנהיג אמיתי רואה את הסכנות והקשיים בעיניים פקוחות, ובכל-זאת יודע להוביל בתוך המציאות המורכבת ולהתקדם אל היעד

השבוע האחרון גרם תחושה קשה להמוני יהודים בארץ ובעולם. לא בגלל צביעותו של העולם וגל השנאה שהתפרץ פתאום. לזאת אנחנו מורגלים משחר קיומנו. התחושה הקשה נובעת מהעובדה שבימים האלה אין אנו רואים לפנינו מנהיגות. מקבלי ההחלטות מנסים לכל היותר לעבור את הגל, לתמרן קצת ימינה וקצת שמאלה, אבל הנהגה אמיתית אין.

מנהיגות היא הכוח להוביל לעבר היעדים, גם כשהם נראים רחוקים ובלתי-מושגים. מנהיגות היא היכולת לחתור נגד הזרם, לנער ענני ספקות ומבוכות, לנסוך ביטחון ואמונה ולא להירתע מקשיים. כמה העם צמא ומייחל למנהיגות כזאת.

דברים אקטואליים

רבים שואלים מה היה הרבי מליובאוויטש אומר על מציאות ימינו. לא קשה להשיב על כך. צריך פשוט לפתוח את הספרים ולקרוא את מה שאמר וכתב. הוא זעק והתריע, הזהיר והפציר, אך למרבה הכאב לא שעו לו. וכיום אנחנו רואים כי כל מה שהזהיר מפניו אכן בא לנו.

אין-ספור פעמים קרא לממשלות ישראל להעמיד את האינטרסים החיוניים שלה מעל כל השיקולים של נשיאת חן בעיני העולם. השאיפה לרצות את העולם משיגה את ההפך, הסביר, כי היא מוכיחה לעולם את רגישותנו לדעת הקהל. העולם יכבד אותנו רק כאשר ננהג בנחישות ומתוך אמונה עמוקה בצדקתנו, ואילו אם ננסה להתרפס לפניו – יבוז לנו.

בימי מבצע 'שלוש הגליל' קרא לסיים את המבצע במהירות ולחסל את קיני המחבלים. מעומק ליבו זעק על שעצרו את המבצע כדי להסביר כביכול לעולם מי הם מחבלי אש"ף: "במקום לסיים את המבצע עוסקים בהשתדלות להסביר ולהוכיח לעולם שאנשי אש"ף אינם 'אנשים הגונים'. על זה מבזבזים זמן, כסף, אנרגיה והשתדלות. הכול יודעים ומכירים מי הם אנשי אש"ף, אלא שכאשר דיפלומטים מדברים זה עם זה אין חשיבות כלל מהי האמת, גם אם שניהם יודעים את האמת לאמיתתה, אלא הם מדברים על-פי כללי הפוליטיקה".

הרבי הבהיר כי הבהלה מפני דעת הקהל העולמית נובעת מרגש נחיתות ומהתרפסות לפני אומות-העולם. עצם הרפיסות הזאת גורמת שהעולם מרגיש ביטחון לחוץ עלינו ולגנות אותנו. אילו היו היהודים פועלים מתוך 'און יעקב', מתוך ביטחון בצדקתם ומתוך אמונה שלמה בזכותם – גם הגויים היו מכבדים אותם.

זו גישה של מנהיג. הרבי לא זלזל בדעת הקהל העולמית, אבל הוא ידע מה עיקר ומה טפל, והתווה את הדרך שעלינו ללכת בה למרות הלחצים הבין-לאומיים. מנהיג אמיתי רואה את הסכנות והקשיים בעיניים פקוחות, ובכל-זאת יודע להוביל בתוך המציאות המורכבת ולהתקדם אל היעד.

מגלים את האור

כשקוראים היום את הדברים שיצאו מעומק ליבו, הלב נחמץ. כמה טוב היה יכול להיות לנו לו היו ממשלות ישראל שומעות בקולו. כמה סבל, דם וביזיונות היינו חוסכים. ראו לאן הביאה אותנו הדרך השנייה. אנחנו נסוגים ומתקפלים ומתנצלים ומסבירים – ומצבנו נעשה גרוע יותר ויותר.

דווקא בתוך משבר המנהיגות הנוכחי רבים מגלים את עוצמת מנהיגותו של הרבי. יותר ויותר יהודים נחשפים לדרך הבטוחה שסלל, לעצותיו הנבונות, למערכת האיזונים המופלאה שבאה לידי ביטוי בדרכו, ולעושר הבלתי-נדלה של תורתו. עוד ועוד יהודים עומדים משתאים מול גדלות אישיותו וקדושתו.

בעמדנו ערב-יום-ההילולא ג' בתמוז זה הזמן להתלכד מאחורי אורו הגדול של הרבי, לשאוב מתורתו ולהתחזק בכל הדברים שעורר עליהם. אהבת-ישראל, קירוב יהודים בדרכי-נועם לאור היהדות, לימוד רמב"ם יומי, ובעיקר – חיזוק האמונה והציפייה לגאולה הקרובה. ברור לנו כי גם כאן ידע הרבי מה ניבא כשעורר את העולם כולו להתכונן לבואו של משיח-צדקנו, יבוא ויגאלנו בקרוב ממש.

יום השנה של הרבי

ביום שלישי – 19/6 יחול יום ההילולא השלושה-עשר של כ"ק הרבי מליובאוויטש זצ"ל (נסתלק בשנת תשנ"ד - 1994).

בקשת ברכה - יום ההילולא הוא עת רצון, ביום זה מעורר הצדיק רחמים רבים על כלל ישראל ובמיוחד על אלו השייכים וקשורים אליו ואל פעולותיו, לכן זהו עת רצון ויום מסוגל לבקשת ברכה בכל המצטרך.

ניתן לשלוח מכתבי בקשת-ברכה אל מקום קבורתו של הרבי ע"י פקס:

718-723-4444 נציג מיוחד יניח את המכתב על קברו של הרבי.

לימוד תורת הרבי - במשך יום ההילולא יש להתייחד עם זכרו של הרבי על ידי לימוד מתורתו.

צדקה – נכון לתת לצדקה לטובת מוסדותיו ופעולותיו של הרבי.

נר - ביום זה נוהגים גם להדליק נר נשמה.

התאספות לכבוד יום ההילולא

ביום ראשון השעה 7:30 בערב במרכז חב"ד, 770 Chabad Gate **בתכנית**: צפייה בסרט מרתק הודות הרבי עיונים בתורתו

מסירת מכתב לבקשת ברכה לאוהל כיבוד קל

הכניסה חופשית

גברים ונשים מוזמנים

תנחומים

לליאורה כץ ומשפחתה תנחומים על פטירת האם ז"ל בארץ

לליאן סלע ומשפחתה תנחומים על פטירת האב ז"ל בארץ

הדלקת נרות: 8:40PM

צאת השבת: 9:53PM

(לקוח מתוך גליון "שיחת השבוע")

הרבי הפגיש

איש לא נתן תשומת-לב מיוחדת לשני הצעירים שסובבו הלך ושוב בין הבאים. עיניהם בחנו כל אחד ואחד מהנכנסים בקפדנות, גם כשהדבר הביך את מקצת המבקרים.

זה היה אחד מימי חודש מנחם-אב תשנ"ו. יום שגרתי למדי ב'אוהל הרבי', ציון קברו של הרבי מליובאוויטש, בבית העלמין היהודי ברובע קווינס שבניו-יורק. עשרות מבקרים נכנסים ויוצאים, נושאים בדומייה את מחשבתייהם. את בקשותיהם הם עורכים בכתב בטרם ייכנסו, ולאחר הדלקת נר ניגשים אל ה'ציון' ושופכים את שיחם, איש-איש ובקשותיו.

הרב יצחק עידן, כיום ראש העיר אלעד ואז ראש כולל בבני-ברק, הגיע אף הוא להשתטח על הציון הקדוש, עם אחד מידידיו. במחשבותיו עולים זיכרונות הנגישה שזכה לה עם הרבי, לפני יותר משלושים שנה. גם אז הכין בכתב את שאלותיו ובקשותיו וחסם לומר לרבי כמה דברים, אולם הדברים התנהלו אחרת מכפי שציפה.

מיד כשנכנס נפגשו עיניו בעיניו החודרות של הרבי. הוא עמד רתוק למקומו ולא היה יכול לפצות את פיו. הרבי לקח מידו את המכתב, קרא אותו במהירות והעניק לו שפע של ברכות. את הברכות האלה הוא זוכר היטב, והוא רואה כי התקיימו במלואן, בעזרת ה'.

הפעם בא להשתטח על ציונו של הרבי. חרדת-קודש אופפת אותו. הוא זוכר היטב כל מה שהוא מתכוון לבקש בעמדותו במקום.

הוא שפך את ליבו בתפילה, ויצא מן ה'ציון' מלא תחושה של אמונה וביטחון כי תפילותיו נענו. הוא חזר לאולם הכניסה, נטל את ידיו והתכבד במיני מזונות ובשתייה חמה.

הוא וידידו לגמו את המשקה החם, והבחינו בשני הצעירים ההולכים הלך ושוב במתחם. אלה היו צעיר וצעירה בשנות העשרים לחייהם. הם נכנסו ויצאו, מביטים במבט חודר בפני הבאים.

ידידו של הרב עידן החליט לבדוק מה השניים מחפשים וכיצד אפשר לעזור להם. בפעם הבאה, כשנכנסה הצעירה, שאל אותה את מי היא מחפשת ואם אפשר לעזור לה. הצעירה השתמטה מלענות והלכה לה. עברו כמה דקות והשניים נכנסו יחדיו. ידידו של הרב עידן קרא להם ושאל שוב אם אפשר לעזור להם. הפעם נתרצו וזאת סיפורו:

הם אח ואחות. כשהייתה הצעירה בת שנתיים ואחיה היה בן כמה חודשים

בפי הצובאים על פתח אוהלו של משה היתה טענה חדשה-ישנה: לא די לך שהתמנית למלך, עוד ממנה אתה את בני משפחתך לתפקידים הבכירים בעם: הרי "כל-העצה פלם קדש" - כולם שמעו מפי הגבורה את עשרת הדיברות - כולם קדושים!

בראש המתקוממים עמד קורח, בן דודם של משה ואהרן, שגם הוא היה נכדו של לוי וראה את עצמו מתאים לתפקיד הכהן הגדול. לעזרתו גייס את עזרתם של 250 ראשי בתי הדין ויחד הסיתו את כל העם כנגד משה.

משה אינו נרתע. הוא מבהיר לקורח ועדתו כי כל המינויים נקבעו על ידי הקב"ה בעצמו וממילא הוא זה שיוכיח לעיני כולם כי בחר באהרון ובבניו. הוא קורא לקורח ועדתו לקחת מחתות (כלים ששרפים בהם את הקטורת) ולהתייצב למחרת בבוקר עם קטורת, יחד עם אהרון. האיש אשר לו יענה ה' ויקבל את הקטורת שלו, הוא-הוא האיש הטהור, בעוד שהיתר ישרפו באש כנדב ואביהוא, בני אהרון, שהקטירו אש זרה. עד למחרת מנסה משה לדכא את המחלוקת בדרכי שלום. קורח, לעומתו, ממשיך להסית את העם.

משה פונה אל בני לוי שבין המורדים ומנסה לנתקם מהחבורה הרעה: "המעט מקם (המעט הוא לכם), כי-הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל... לעבד, את-עבדתי משפך ה'... ובקשיתם, גם-כהנה". הוא מנסה לפייס את דתן ואבירם, ממנהיגי שבט ראובן, ולהניאם מן המחלוקת, אך אלו עונים בחוצפה לקריאתו: "העניי האנשים ההם, תגמר לא נעלה!" - גם אם תשלח לנקר את עינינו, לא נבוא אליך! מן העבר השני הסתובב קורח בין אוהלי השבטים ופיתה אותם בדברי ליצנות על משה ואהרון.

הדיכוי

למחרת התכנסו כולם סביב אוהל מועד כדי לראות מה יעלה בגורלם של מאתיים וחמישים נשיאי העדה. ה' התגלה בעמוד הענן ופחד פקד את כל העם. האם בגלל מיעוט צעקני יעניש ה' את כולם? חששם נמוג משנצטוו להתרחק מאוהלי קורח ומשפחתו זו רק בהם יהיה הנגף. משה מודיע באוזני כל הנוכחים כי אם האנשים האלו ימותו במיתה רגילה, הצדק איתם, אבל אם לפתע תפצה האדמה את פיה ותבלע את כל החוטאים, אז ידעו הכל כי לא בדה שום דבר מליבו, וכי כל האנשים שבחר היו על פי ציווי ה'. בסיימו את דבריו נשמע רעש גדול וכל החוטאים במחלוקת, הם, משפחותיהם וכל רכושם, נבלעו באדמה!

אלעזר בן אהרן נצטוו לקחת את המחנות, שהחזיקו 250 ראשי בתי הדין, ולצפות בהן את המזבח, כדי שהדבר ישמש זכרון והתראה, למען לא תישנה חלילה אותה מחלוקת על תפקיד אהרון ובניו.

אם לרגע היה נדמה כי הכל שב על מקומו בשלום הרי שכבר למחרת בא העם בתלונה חדשה למשה: "אתם המַמְטֵם, את-עם ה'". באותה שעה עלה הענן מעל אוהל מועד לאות כי הקב"ה חפץ לדבר עם מנהיגי העם. משנכנסו משה ואהרון אל אוהל מועד הודיע להם ה' כי החלה מגיפה בקרב העם.

משה שולח את אהרון עם הקטורת בידו אל המחנה והמגיפה נעצרת. כדי להפריך באופן סופי את כל הטענות נצטוו כל ראשי השבטים להביא את מקלותיהם, בהם הנהיגו את שבטיהם, לאוהל מועד, כשעל כל מטה נכתב שם נשיא השבט. אף מטהו של אהרון הכהן הושם שם. והנה, באותו לילה פרץ מטה אהרון, ראש שבט לוי, ואף הוציא שקדים. כל זה היווה סימן לבחירתו יחד עם שבט לוי מכל שאר השבטים לשרת בעבודת הקודש. המטה המופלא נשאר למשמרת מועד לזכרון.

מתנות כהונה

לאחר שנהדפו כל ההתקפות על מעמד שבט לוי והכהנים, פונה הקב"ה אל אהרון ומונה בפניו את התפקידים העיקריים של בני שבטו. בין היתר מחובתם לדאוג לשמירת הקודש. עליהם מוטלת האחריות ש"זרי", מי שאינו כהן או לוי, לא יגע בקודש.

הכהנים הם שליחי העם וכדי שיהיו עסוקים בתפקידם ללא טרדות פרנסה נצטוו בני ישראל לדאוג למזונותיהם ולתת להם 24 מתנות כהונה. בין המתנות; חלקים מהקרבתו - זרוע לחיים וקיבה, ראשית גז הצאן, ביכורים, פדיון הבכורים ועוד.

מאחר שלשבת לוי אין חלק ונחלה באדמות הארץונתנים בני-ישראל ללויים מעשר (1/10) מתבואתם ומעשר זה נקרא בשם "מעשר ראשון". הלוי עצמו נותן מעשר, מן המעשר שקיבל, לכהן.

ברית על מלח

כל המתנות שנצטוו בני-ישראל לתת לכהנים, מיועדות למעשה לקב"ה, אלא שהוא נותן אותן לכהנים. כדי לקבוע ולתת תוקף לדבריו כרת הקב"ה ברית עם אהרון. הברית נערכה על המלח. המתקיים לעולם ואינו מסריח.

בלבד, עזב אביהם את הבית, ועקבותיו נעלמו. הרקע לכך היה סכסוך משפחתי קשה, אך איש לא שיער שהתוצאה תהיה התנתקות מוחלטת.

אימם גידלה את השניים לבדה. הם ידעו אך זאת שאביהם נמצא במקום כלשהו בעולם.

ככל שנקפו השנים גברו געגועיהם של השניים לראות יום אחד את אביהם. במיוחד השתוקקה לכך הבת, שהספיקה לחוש את קרבתו ואהבתו. היא הייתה מרבה להתפלל ולקוות כי יום יבוא והם ייפגשו.

לאחרונה המליצו לה לכתוב על כך לרבי ולבקש את ברכתו, וכך עשתה. בלילה האחרון חלמה חלום. בחלומה היא עוברת ליד הרבי, ופתאום היא פורצת בבכי גדול. הרבי פונה אליה, מושיט לעברה דולה, ואומר: "סעי היום לאוהל ושם תפגשי את אביך".

הצעיר והצעירה סיימו את סיפורם באומרם, כי באו יחד למקום בהרגשת ביטחון מלאה כי החלום יתגשם, וכי הם מצפים למצוא כאן את אביהם. אין בידם אפילו תמונה אחת מאביהם. סימן ההיכר היחיד שיש להם הוא אמירה שהייתה אימם אומרת פעמים רבות, שפניו של הבן מזכירות מאוד את פניו של האב, והבת דומה לאמה.

צמרמורת עברה בגווים של הרב עידן וידידו. לאחר ששמעו את סיפורם של השניים, לא יכלו להרשות לעצמם לקום ולעזוב את המקום, אף שהיו להם תכניות רבות להמשך היום. הם חשו כי זכו להיות עדים לסיפור השגחה נדיר ושמימי, וכיצד יעזבו. הם החליטו להישאר ולהמתין להתפתחויות.

בינתיים הקיפו אותם עוד מבקרים, ששמעו אף הם את הסיפור מפי השניים. בדקות הבאות ננעצו עשרות זוגות עיניים בכל מבקר שנכנס למתחם שלפני ה'ציון', וניסו לנחש אם הוא קשור לעניין.

לאחר ציפייה דרוכה בא למקום אוטובוס תיירים וחנה בצד המדרכה. מן האוטובוס החלו לרדת תיירים זה אחר זה, ונבלעו בדלת הכניסה לאולם הגדול. כל העת עמדו הבת והבן ובחנו היטב את פניהם של כל אחד ואחד מהיורדים.

ואז ירד מן האוטובוס גבר לבוש חליפת עסקים מהודרת, חבוש כובע קש. מבטו נתקל במבטה של הצעירה וננעץ בפניה. הוא עצר לרגע והביט בה ארוכות.

"ממקום עומדי היה אפשר לראות כי האיש ניגש אליה, וככל הנראה היה הראשון לפתוח בשיחה", מספר הרב עידן. "הוא שאל אותה משהו, ואז הצטרף האח אל אחותו. נראה כי מה שגרם לאיש לפנות אליה הוא הדמיון שבינה לבין אמה. עברו עוד רגעים אחדים ולפתע נראו השלושה עומדים יחד ובוכים... זה היה האב שנעלם...".

עשר דקות לאחר מכן נראו השלושה נכנסים יחד למונית ועוזבים את המקום, בעוד ידיהם מוחות שוב ושוב דמעות חמות הזולגות מעיניהם. דמעות של אושר...

קורא נכבד, אנו מקווים שאתה נהנה לקרוא את החומרים של גיליונות "לקראת שבת". תן יד להפצת הגליון וצרף לרשימתינו גם את חבריך.